

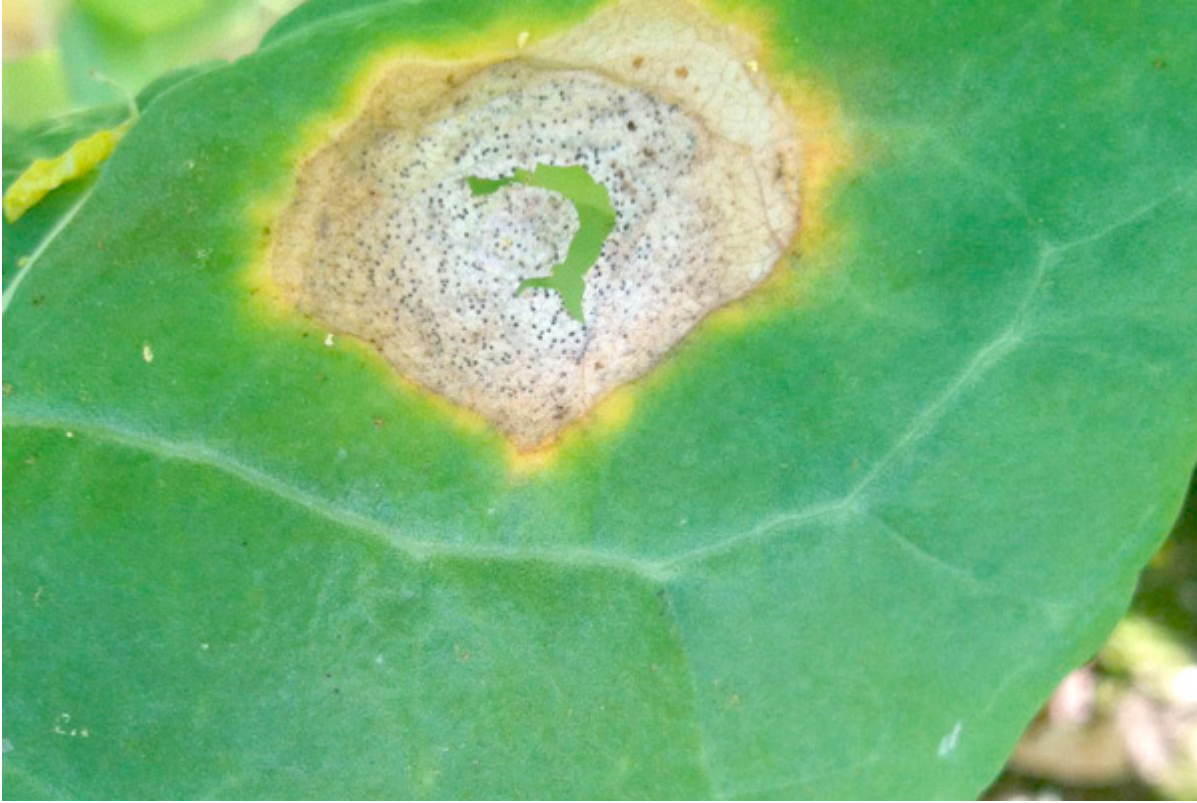
Sonbahar Kolza Bitki Koruma Faaliyetleri

Автор(и): Растителна защита
Дата: 19.10.2024 Брой: 10/2024

Kanola, Ağustos sonu-Eylül başında ekilir. Toprak konusunda talepkâr bir bitkidir – besin maddelerince zengin, iyi su rejimine sahip topraklar ister. En iyi ön bitkiler buğday, arpa, erkenci patates vb.'dir. Çeşitli yabancı ot türleriyle bulaşır: kışlık-yazlık, erken ilkbahar ve kök sürgünü oluşturan yabancı otlar. Yabancı otların erken yok edilmesi, bitkiyle rekabeti azaltır, düzgün bir bitki örtüsü oluşumuna ve rozet gelişimine katkıda bulunur.

Sonbaharda görülen başlıca kanola hastalıkları

Kuru Kök Çürüklüğü (Phoma lingam)

Hastalık kanolada, çıkıştan "6. yaprak" gelişim evresine kadar kendini gösterir. En alt yapraklarda, üzerlerinde küçük siyah noktalar (etmenin piknidleri) bulunan düzensiz yuvarlak, grimsi-yeşil lekeler oluşur. Lekeler giderek nekrotik hale gelir ve yaprak saplarına ve gövdeye doğru ilerler. Gövde enfeksiyonu doğrudan toprak yüzeyinde veya hemen üzerinde meydana gelir. Phoma ayrıca kök boğazına da saldırarak koyu lekeler oluşturur ve bu da bitkilerin kurumasına ve ölmesine yol açar. Hastalık, tarlada odaklar halinde gelişir ve uygun koşullarda çok hızlı bir şekilde tüm alana yayılır.

Bu nedenle, düzenli sonbahar izlemesi gereklidir ve yapraklarda ilk açık sarı lekeler görüldüğünde ilaçlama yapılmalıdır.

Patojen, bitki artıklarında ve kısmen de kanola tohumlarında hayatta kalır. Phoma'nın gelişimi, yağmurlu ve nemli hava ile 22–24 derece civarındaki optimum gündüz sıcaklıkları tarafından desteklenir.

Mücadele

Hastalıkla mücadele için dengeli gübreleme uygulanmalı ve kanoladaki zararlılar kontrol altına alınmalıdır, çünkü bunların verdiği zarar enfeksiyon için giriş noktası oluşturur. Hastalık taşıyan lahana gövdeli pire böceğinin kontrolüne dikkat etmek özellikle önemlidir.

Başarılı bir hastalık kontrolü için, sonbaharda fungusit uygulaması yapılmalıdır; bu, enfeksiyonun görülme sıklığını ve şiddetini, ayrıca bitkilerin kıştan zarar görme riskini önemli ölçüde azaltacaktır.

Kuru kök çürüklüğü mücadelesi için alınacak önlemler arasında uygun münavebe ve bitki artıklarının imhası da yer alır.

Sonbahardaki tehlikeli zararlılar şunlardır:

Lahana Gövdeli Pire Böceği (*Psylliodes chrysocephala*)

Lahana gövdeli pire böceği her yerde yaygındır ve yüksek popülasyon yoğunluğunda büyük zarara neden olur. Zararlı yılda bir döl verir. Yumurta, larva ve ergin böcek olarak kışlar.

Eylül ve Ekim aylarında erginler yoğun bir şekilde beslenmeye başlar ve Eylül sonundan Aralık ortasına kadar yumurta bırakırlar. Açılan larvalar önce gövdelerin epidermisini, daha sonra yaprak saplarını ve ana damarlarını deler. Larvaların bir kısmı ilkbaharda açılır.

Lahana gövdeli pire böceğine yakın bir tür, küçük lahana gövdeli pire böceğidir. Kanoladaki diğer zararlı pire böceği türleri ise siyah, açık bacaklı, dalgalı çizgili, keten, kenevir ve diğer toprak pire böceği türleridir.

Mücadele

Sonbaharda yapraklarda beslenerek zarar verir, küçük delikler açar; bu delikler yapraklar büyüdükçe daha büyük deliklere dönüşür. Bitki çıkışı sırasında dahi tarlada bulunabilir, bu nedenle sürekli izleme gereklidir ve 3.–9. yaprak veya daha fazla yaprak gelişim evresinde 2 ergin/m² tespit edildiğinde kimyasal mücadele uygulanmalıdır.

Kanola Yaprak Eşek Arısı (*Anthalia rosae*)

Yılda üç döl verir ve en büyük zararı sonbaharda üçüncü dölün larvaları verir – tüm yaprak ayasını tüketir, sadece ana damarı bırakır. Kimyasal mücadele, 2–3 larva/m² ekonomik zarar eşiğinde yapılır.

Sonbaharda zararlının üçüncü dölü gelişir. Ergin eşek arıları Ekim sonuna kadar uçar ve yumurtalarını kotiledonlara ve ilk gerçek yapraklara bırakır. Genç larvalar yaprakların alt yüzeyinde beslenerek küçük çukurlar şeklinde kemirirler. Büyüdükçe yaprak ayasında delikler açar, bu delikler giderek büyür, kenardan beslenme zararına neden olur ve daha sonra tüm yaprak ayasını tüketerek sadece ana damarları bırakır. Gelişimlerini tamamladıktan sonra larvalar toprağa girerek kışı orada geçirir.

Mücadele

Kanola eşek arısı mücadelesi, 2–3 larva/m² veya 2–3 zarar görmüş bitki/m² ekonomik zarar eşiğinde yapılır.

Yaprak Bitleri (*Brevicoryne brassicae*)

Erginler ve nimfler, bitkinin yaprak ve gövdelerinden özsü emer. Bitkiler zayıflar ve gelişimini durdurur. Yaprak bitleri birçok viral hastalığın taşıyıcısıdır.